

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **7404**

(51) Klasyfikacja:
08-01

(21) Numer zgłoszenia: **5206**

(22) Data zgłoszenia: **01.03.2004**

(54)

Wiertarka udarowa

(30) Pierwszeństwo:

29.08.2003 (DE) 40305628.4

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:

29.04.2005 WUP 04/2005

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:

Robert Bosch GmbH, Stuttgart, (DE)

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:

Aglassinger Hans-Peter, Esslingen, (DE)

PL 7404

Nr Rp. 7404.....

Klasa 08-01.....

Wiertarka udarowa

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest wiertarka udarowa wraz z oprzyrządowaniem w postaci urządzenia odsysającego pył.

Wiertarka udarowa według wzoru przemysłowego odróżnia się od znanych tego typu wiertarek nową i posiadającą indywidualny charakter postacią i oryginalnością, przejawiającą się w cechach linii, kształtu i konturów.

Zgłoszenie obejmuje następujące trzy odmiany:

1. Wiertarka udarowa (fig. 1.1 do 1.8).
2. Wiertarka udarowa (fig. 2.1 do 2.8) z urządzeniem odsysającym pył.
3. Urządzenie odsysające pył do wiertarki (fig. 3.1 do 3.8).

Przedmiot wzoru przemysłowego jest uwidoczniony na załączonym rysunku zbiorczym zawierającym fig. 1.1, fig. 2.1, fig. 3.1 i przedstawiającym wszystkie trzy odmiany wzoru oraz na załączonych rysunkach (fig. 1.1, fig. 2.1 i fig. 3.1) i na fotografiach (fig. 1.2 do 1.8, fig. 2.2 do 2.8 i fig. 3.2 do 3.8) mających na celu lepsze zobrazowanie wzoru, przy czym fig. 1.1 przedstawia wiertarkę udarową w widoku perspektywicznym, fig. 1.2 - wiertarkę udarową według fig. 1.1 także w widoku perspektywicznym, fig. 1.3 - wiertarkę udarową według fig. 1.1 w widoku z boku, fig. 1.4 - wiertarkę udarową według fig. 1.1 w widoku z drugiego boku, fig. 1.5 -

wiertarkę udarową według fig. 1.1 w widoku z góry, fig. 1.6 - wiertarkę udarową według fig. 1.1 w widoku od dołu, fig. 1.7 - wiertarkę udarową według fig. 1.1 w widoku z przodu, fig. 1.8 - wiertarkę udarową według fig. 1.1 w widoku od tyłu, fig. 2.1 przedstawia wiertarkę udarową z urządzeniem odsysającym pył w widoku perspektywicznym, fig. 2.2 - wiertarkę udarową według fig. 2.1 także w widoku perspektywicznym, fig. 2.3 - wiertarkę udarową według fig. 2.1 w widoku z boku, fig. 2.4 - wiertarkę udarową według fig. 2.1 w widoku z drugiego boku, fig. 2.5 - wiertarkę udarową według fig. 2.1 w widoku z góry, fig. 2.6 - wiertarkę udarową według fig. 2.1 w widoku od dołu, fig. 2.7 - wiertarkę udarową według fig. 2.1 w widoku z przodu, fig. 2.8 - wiertarkę udarową według fig. 2.1 w widoku od tyłu, fig. 3.1 - urządzenie odsysające pył do wiertarki w widoku perspektywicznym, fig. 3.2 - urządzenie według fig. 3.1 także w widoku perspektywicznym, fig. 3.3 - urządzenie według fig. 3.1 w widoku z boku, fig. 3.4 - urządzenie według fig. 3.1 w widoku z drugiego boku, fig. 3.5 - urządzenie według fig. 3.1 w widoku od dołu, fig. 3.6 - urządzenie według fig. 3.1 w widoku z góry, fig. 3.7 - urządzenie według fig. 3.1 w widoku z przodu, fig. 3.8 - urządzenie według fig. 3.1 w widoku od tyłu.

Wiertarka udarowa stanowiąca pierwszą odmianę wzoru przemysłowego składa się z przedniej części w postaci uchwytu zaciskowego dla wiertła, korpusu oraz uchwytu ręcznego. Uchwyt dla wiertła zakończony jest od przodu zaciskiem mającym w stanie zaciśniętym kształt zwężającego się ku przodowi stożka ściętego. Za większą podstawą stożka zacisku, idąc ku tyłowi wzdłuż jego osi, usytuowana jest część mająca postać niskiej nakrętki sześciokątnej, za którą znajduje się część mająca kształt stożka ściętego rozszerzającego się ku tyłowi i mającego mniejszą podstawę znacznie większą od sąsiadującej z nią nakrętki sześciokątnej i która to część stożkowa po

stronie swej większej podstawy graniczy z częścią, której przedni obszar powierzchni zewnętrznej ma od przodu kształt stożkowy przechodzący w przybliżeniu w połowie długości tej części po łuku w kształt walcowy, przy czym powierzchnia boczna tej części pokryta jest przebiegającymi wzdłuż jej tworzących na przemian podłużnymi rowkami i występami. Za tą częścią znajduje się, oddzielona płytkim obwodowym uskokiem, część walcowa granicząca z tyłu z pionową przednią ścianką korpusu wiertarki, która ma w przybliżeniu kształt owalny, zaś u góry graniczy z prostopadłą do niej górną powierzchnią korpusu, która lekko wznosi się po łuku ku swej środkowej części i następnie lekko opada idąc ku tyłowi i z tyłu poprzez zaokrąglone wgłębienie przechodzi w tylną powierzchnię korpusu. W widoku z góry w górnej powierzchni korpusu, w pewnej odległości od jej przedniej krawędzi, znajduje się prostokątne wgłębienie, usytuowane dłuższym bokiem poprzecznie do osi wiertarki, którego część powierzchni zajmuje prostokątny element o powierzchni pokrytej gęsto równoległymi, naprzemiennymi rowkami i występami. Za tym prostokątnym wgłębieniem idąc ku tyłowi usytuowane jest owalne wgłębienie, w którym pośrodku umieszczone jest okrągłe pokrętło z zaznaczonymi graficznie poszczególnymi położeniami. W pobliżu tylnej, zaokrąglonej w widoku z góry krawędzi górnej powierzchni korpusu znajdują się trzy równoległe, wąskie wgłębienia o owalnym kształcie i o dłuższej osi prostopadłej do osi wiertarki. Z przodu każdej z obu bocznej powierzchni korpusu, przechodzącej po łuku u góry w górną a u dołu w jego dolną powierzchnię, znajduje się w przybliżeniu trapezowy, zwężający się ku przodowi, obszar o widocznych granicach, w którym znajdują się dwie, równoległe, pionowe szczeliny, poniżej których, na ich przedłużeniu, znajdują się dwie krótsze szczeliny, zaś w tylnej części każdej z obu powierzchni bocznych znajduje się kilka poziomych, owalnych wgłębień usytuowanych jedno nad

drugim. Tylne powierzchnie korpusu przechodzi łagodnym, wypukłym na zewnątrz i odchodzącym u dołu ku tyłowi łukiem w tylną powierzchnię uchwytu ręcznego wiertarki, przy czym tylna i częściowo boczna powierzchnia korpusu wraz z tylną i przednią dolną powierzchnią uchwytu ręcznego są pokryte materiałem z widocznymi na jego powierzchni punktami. Klinowy pasek takiego materiału, stanowiący przedłużenie materiału pokrywającego tylną powierzchnię korpusu, zachodzi u góry na tylny górny fragment każdej z bocznych powierzchni graniczący z górną powierzchnią korpusu. U góry przedniej powierzchni uchwytu znajduje się w przybliżeniu prostokątny przycisk włączający, mający u góry wystający ku przodowi wąski język. Przednia powierzchnia uchwytu ręcznego zakończona jest u dołu zwróconym ku przodowi występnym, zaś z dolnego, stożkowego zakończenia uchwytu ręcznego wystaje ku dołowi przewód zasilający z osłoną, z której wystaje płaski, zakończony z zewnątrz półkolistym elementem z okrągłym otworem z odchodzącymi od niego promieniście szczelinami. Na lewej patrząc ku przodowi wiertarki powierzchni bocznej uchwytu ręcznego znajduje się pierścieniowe gniazdo, w którego wnętrzu widoczny jest okrągły przycisk. W dolnej powierzchni korpusu w pobliżu przycisku włączającego widoczny jest z obu stron, w widoku z boku i w widoku z dołu, element o owalnym kształcie w widoku z boku, zaś w przedniej zaokrąglonej części dolnej powierzchni korpusu widoczne są usytuowane symetrycznie względem osi wzdłużnej wiertarki płaskie powierzchnie o łukowych bokach zewnętrznych oraz środkowa, w przybliżeniu prostokątna powierzchnia, która jest usytuowana poniżej płaskich bocznych powierzchni i z której, w jej przedniej części, wystaje ku dołowi podłużny zwężający się ku przodowi występ i która w swej tylnej części ma dwa, równoległe, prostokątne otwory o dłuższej osi poprzecznej do osi wzdłużnej wiertarki.

Wiertarka udarowa z urządzeniem odsysającym pył stanowiąca drugą odmianę wzoru przemysłowego składa się z przedniej części w postaci uchwytu zaciskowego dla wiertła, korpusu oraz uchwytu ręcznego. Uchwyt dla wiertła zakończony jest od przodu zaciskiem mającym w stanie zaciśniętym kształt zwężającego się ku przodowi stożka ściętego. Za większą podstawą stożka zacisku, idąc ku tyłowi wzdłuż jego osi, usytuowana jest część mająca postać niskiej nakrętki sześciokątnej, za którą znajduje się część mająca kształt stożka ściętego rozszerzającego się ku tyłowi i mającego mniejszą podstawę znacznie większą od sąsiadującej z nią nakrętki sześciokątnej i która to część stożkowa po stronie swej większej podstawy graniczy z częścią, której przedni obszar powierzchni zewnętrznej ma od przodu kształt stożkowy przechodzący w przybliżeniu w połowie długości tej części po łuku w kształt walcowy, przy czym powierzchnia boczna tej części pokryta jest przebiegającymi wzdłuż jej tworzących na przemian podłużnymi rowkami i występami. Za tą częścią znajduje się, oddzielona płytkim obwodowym uskokiem, część walcowa granicząca z tyłu z pionową przednią ścianką korpusu wiertarki, która ma w przybliżeniu kształt owalny, zaś u góry graniczy z prostopadłą do niej górną powierzchnią korpusu, która lekko wznosi się po łuku ku swej środkowej części i następnie lekko opada idąc ku tyłowi i z tyłu poprzez zaokrąglone wgłębienie przechodzi w tylną powierzchnię korpusu. W widoku z góry w górnej powierzchni korpusu, w pewnej odległości od jej przedniej krawędzi, znajduje się prostokątne wgłębienie, usytuowane dłuższym bokiem poprzecznie do osi wiertarki, którego część powierzchni zajmuje prostokątny element o powierzchni pokrytej gęsto równoległymi, naprzemiennymi rowkami i występami. Za tym prostokątnym wgłębieniem idąc ku tyłowi usytuowane jest owalne wgłębienie, w którym pośrodku umieszczone jest okrągłe pokrętło z zaznaczonymi graficznie poszczególnymi położeniami. W pobliżu tylnej,

zaokrąglonej w widoku z góry krawędzi górnej powierzchni korpusu wiertarki znajdują się trzy równoległe, wąskie wgłębienia o owalnym kształcie i o dłuższej osi prostopadłej do osi wiertarki. Z przodu każdej z obu bocznych powierzchni korpusu, przechodzących po łuku u góry w górną, a u dołu w jego dolną powierzchnię, znajduje się w przybliżeniu trapezowy, zwężający się ku przodowi, obszar o widocznych granicach, w którym znajdują się dwie, równoległe, pionowe szczeliny, poniżej których, na ich przedłużeniu, znajdują się w korpusie dwie krótsze szczeliny, zaś w tylnej części każdej z obu powierzchni bocznych znajduje się kilka poziomych, owalnych wgłębień usytuowanych jedno nad drugim. Tylna powierzchnia korpusu wiertarki przechodzi łagodnym, wypukłym na zewnątrz i odchodzącym u dołu ku tyłowi łukiem w tylną powierzchnię uchwyty ręcznego wiertarki, przy czym tylna i częściowo boczna powierzchnia korpusu wraz z tylną i przednią dolną powierzchnią uchwyty ręcznego są pokryte materiałem z widocznymi na jego powierzchni punktami. U góry przedniej powierzchni uchwyty znajduje się w przybliżeniu prostokątny przycisk włączający, mający u góry wystający ku przodowi wąski język. Przednia powierzchnia uchwyty ręcznego zakończona jest u dołu zwróconym ku przodowi występem, zaś z dolnego, stożkowego zakończenia uchwyty ręcznego wystaje ku dołowi przewód zasilający z osłoną, z której wystaje płaski, zakończony z zewnątrz półkoliście element z okrągłym otworem z odchodzącymi od niego promieniście szczelinami. Na lewej, patrząc ku przodowi wiertarki powierzchni, bocznej uchwyty ręcznego znajduje się pierścieniowe gniazdo, w którego wnętrzu widoczny jest okrągły przycisk. W dolnej powierzchni korpusu w pobliżu przycisku włączającego widoczny jest z obu stron element o owalnym kształcie w widoku z boku. Do dolnej powierzchni korpusu wiertarki, w jej przedniej części, przymocowane jest swoją częścią mocującą urządzenie do

odsysania pyłu, które składa się z tylnej części mocującej, elementów przewodnicowych oraz przedniej części stojakowej. Część mocująca ma korpus składający się z poziomej części dolnej o budowie skrzynkowej z zaokrągloną wypukle ku dołowi częścią denną o zaokrąglonych bokach, które to boki łączą się z zaokrąglonymi bokami części górnej korpusu. Część górna ma zaczynający się na jej tyle i wznoszący się z niej ku górze wydrażony cokół, którego boczne, pionowe ścianki w widoku z boku mają przebieg nieregularny łukowy, odpowiadający kształtowi dolnej powierzchni korpusu wiertarki. Z przodu, za przednią ścianką cokołu, ścianka górna i boczna korpusu przebiega w postaci wydłużonych równoległych zewnętrznych powierzchni półwalcowych i oddzielonej od nich środkowej powierzchni prostopadłościennnej, przy czym lewa, patrząc ku przodowi, powierzchnia półwalcowa kończy się wcześniej niż pozostałe dwie powierzchnie. Wzdłuż osi powierzchni półwalcowych oraz powierzchni prostopadłościennnej wychodzą z części mocującej ku przodowi trzy prętowe przewodnice, z których dwie zewnętrzne mają przekrój okrągły, a wewnętrzna ma przekrój prostokątny, przy czym na jednej z zewnętrznych przewodnic walcowych widoczna jest podziałka wymiarowa, zaś na drugiej umieszczony jest obejmujący ją element pierścieniowy. Na przednim końcu przewodnic znajduje się skrzynkowy korpus, mający w widoku z przodu w przybliżeniu kształt owalny. Na końcu skrzynkowego korpusu, z jego boków, wystają wzajemnie zbieżnie ku górze dwie nogi stojakowe, z których jedna, grubsza od drugiej i mająca przekrój w przybliżeniu prostokątny rozszerza się u góry przechodząc w krótki element cylindryczny o osi równoległej do osi wzdłużnej wiertarki, podparty z drugiej strony przez drugą, cieńszą nogę i mieszczący w sobie dopasowany do jego średnicy wewnętrznej element pierścieniowy, którego oś leży na przedłużeniu osi wzdłużnej zacisku mocującego wiertarki.

Urządzenie do odsysania pyłu do wiertarki, stanowiące trzecią odmianę wzoru przemysłowego, składa się z tylnej części mocującej, elementów przewodnicowych oraz przedniej części stojakowej. Część mocująca, służąca do mocowania urządzenia odsysającego pył do korpusu wiertarki, ma korpus składający się z poziomej części dolnej o budowie skrzynkowej z zaokrągloną wypukle ku dołowi częścią denną o zaokrąglonych bokach, które łączą się z zaokrąglonymi bokami części górnej korpusu. Część górna ma zaczynający się na jej tyle i wznoszący się z niej ku górze wydrażony cokół, którego boczne, pionowe ścianki mają w widoku z góry w przybliżeniu kształt owalny, zaś w widoku z boku mają przebieg nieregularny łukowy, odpowiadający kształtowi dolnej powierzchni korpusu wiertarki, przy czym z tyłu pionowa ścianka jest niższa i ma kształt łuku wklęsłego do dołu, a następnie wznosi się łagodnie po bokach idąc ku przodowi i z przodu ma kształt łuku wypukłego do góry. W wewnętrznej przestrzeni cokołu widoczne są wzdłużne i poprzeczne, wzajemnie prostopadłe żebra wzmacniające oraz elementy służące do mocowania urządzenia odsysającego pył do wiertarki, takie jak przebiegający poprzecznie do osi wzdłużnej tego urządzenia, spłaszczony element, mający w widoku z boku kształt owalny i wystający na zewnątrz z dwóch stron cokołu. Z przodu, za przednią ścianką cokołu ścianka górna korpusu przebiega w postaci wydłużonych, równoległych zewnętrznych powierzchni półwalcowych i oddzielonej od nich wzdłużnymi rowkami środkowej powierzchni prostopadłościennej, przy czym lewa, patrząc ku przodowi, powierzchnia półwalcowa kończy się wcześniej niż pozostałe dwie powierzchnie. Wzdłuż osi powierzchni półwalcowych oraz powierzchni prostopadłościennej wychodzą z części mocującej ku przodowi trzy prętowe przewodnice, z których dwie zewnętrzne mają przekrój okrągły, a wewnętrzna przekrój prostokątny, przy czym na jednej z walcowych przewodnic zewnętrznych widoczna jest

podziałka wymiarowa, zaś na drugiej umieszczony jest obejmujący ją element pierścieniowy. Na przednim końcu prowadnic znajduje się skrzynkowy korpus, mający w widoku z przodu w przybliżeniu kształt owalny. Na końcu skrzynkowego korpusu, z jego boków, wystają wzajemnie zbieżnie ku górze dwie nogi, z których jedna, grubsza od drugiej i mająca przekrój w przybliżeniu prostokątny rozszerza się u góry przechodząc w krótki element cylindryczny o osi równoległej do osi wzdłużnej prowadnic, podparty z drugiej strony przez drugą, cieńszą nogę i mieszczący w sobie dopasowany do jego średnicy wewnętrznej element pierścieniowy.

Cechy istotne wzoru przemysłowego według pierwszej odmiany przejawiają się w tym, że wiertarka udarowa stanowiąca pierwszą odmianę wzoru przemysłowego składa się z przedniej części w postaci uchwytu zaciskowego dla wiertła, korpusu oraz uchwytu ręcznego. Uchwyt dla wiertła zakończony jest od przodu zaciskiem mającym w stanie zaciśniętym kształt zwężającego się ku przodowi stożka ściętego. Za większą podstawą stożka zacisku, idąc ku tyłowi wzdłuż jego osi, usytuowana jest część mająca postać niskiej nakrętki sześciokątnej, za którą znajduje się część mająca kształt stożka ściętego rozszerzającego się ku tyłowi i mającego mniejszą podstawę znacznie większą od sąsiadującej z nią nakrętki sześciokątnej i która to część stożkowa po stronie swej większej podstawy graniczy z częścią, której przedni obszar powierzchni zewnętrznej ma od przodu kształt stożkowy przechodzący w przybliżeniu w połowie długości tej części po łuku w kształt walcowy, przy czym powierzchnia boczna tej części pokryta jest przebiegającymi wzdłuż jej tworzących na przemian podłużnymi rowkami i występami. Za tą częścią znajduje się, oddzielona płytkim obwodowym uskokiem, część walcowa granicząca z tyłu z pionową przednią ścianką korpusu wiertarki, która ma w przybliżeniu kształt owalny, zaś u góry graniczy z prostopadłą do niej

górną powierzchnią korpusu, która lekko wznosi się po łuku ku swej środkowej części i następnie lekko opada idąc ku tyłowi i z tyłu poprzez zaokrąglone wgłębienie przechodzi w tylną powierzchnię korpusu. W widoku z góry w górnej powierzchni korpusu, w pewnej odległości od jej przedniej krawędzi, znajduje się prostokątne wgłębienie, usytuowane dłuższym bokiem poprzecznie do osi wiertarki, którego część powierzchni zajmuje prostokątny element o powierzchni pokrytej gęsto równoległymi, naprzemiennymi rowkami i wystęgami. Za tym prostokątnym wgłębieniem idąc ku tyłowi usytuowane jest owalne wgłębienie, w którym pośrodku umieszczone jest okrągłe pokrętko z zaznaczonymi graficznie poszczególnymi położeniami. W pobliżu tylnej, zaokrąglonej w widoku z góry krawędzi górnej powierzchni korpusu znajdują się trzy równoległe, wąskie wgłębienia o owalnym kształcie i o dłuższej osi prostopadłej do osi wiertarki. Z przodu każdej z obu bocznej powierzchni korpusu, przechodzącej po łuku u góry w górną a u dołu w jego dolną powierzchnię, znajduje się w przybliżeniu trapezowy, zwężający się ku przodowi, obszar o widocznych granicach, w którym znajdują się dwie, równoległe, pionowe szczeliny, poniżej których, na ich przedłużeniu, znajdują się dwie krótsze szczeliny, zaś w tylnej części każdej z obu powierzchni bocznych znajduje się kilka poziomych, owalnych wgłębień usytuowanych jedno nad drugim. Tylna powierzchnia korpusu przechodzi łagodnym, wypukłym na zewnątrz i odchodzącym u dołu ku tyłowi łukiem w tylną powierzchnię uchwytu ręcznego wiertarki, przy czym tylna i częściowo boczna powierzchnia korpusu wraz z tylną i przednią dolną powierzchnią uchwytu ręcznego są pokryte materiałem z widocznymi na jego powierzchni punktami. Klinowy pasek takiego materiału, stanowiący przedłużenie materiału pokrywającego tylną powierzchnię korpusu, zachodzi u góry na tylny górny fragment każdej z bocznych powierzchni graniczący z górną powierzchnią korpusu. U góry przedniej powierzchni

uchwytu znajduje się w przybliżeniu prostokątny przycisk włączający, mający u góry wystający ku przodowi wąski język. Przednia powierzchnia uchwytu ręcznego zakończona jest u dołu zwróconym ku przodowi występem, zaś z dolnego, stożkowego zakończenia uchwytu ręcznego wystaje ku dołowi przewód zasilający z osłoną, z której wystaje płaski, zakończony z zewnątrz półkolistym elementem z okrągłym otworem z odchodzącymi od niego promieniście szczelinami. Na lewej patrząc ku przodowi wiertarki powierzchni bocznej uchwytu ręcznego znajduje się pierścieniowe gniazdo, w którego wnętrzu widoczny jest okrągły przycisk. W dolnej powierzchni korpusu w pobliżu przycisku włączającego widoczny jest z obu stron, w widoku z boku i w widoku z dołu, element o owalnym kształcie w widoku z boku, zaś w przedniej zaokrąglonej części dolnej powierzchni korpusu widoczne są usytuowane symetrycznie względem osi wzdłużnej wiertarki płaskie powierzchnie o łukowych bokach zewnętrznych oraz środkowa, w przybliżeniu prostokątna powierzchnia, która jest usytuowana poniżej płaskich bocznych powierzchni i z której, w jej przedniej części, wystaje ku dołowi podłużny zwężający się ku przodowi występ i która w swej tylnej części ma dwa, równoległe, prostokątne otwory o dłuższej osi poprzecznej do osi wzdłużnej wiertarki, jak to uwidoczniono na załączonym rysunku fig. 1.1 i załączonych fotografiach fig. 1.2 do 1.8.

Cechy istotne wzoru przemysłowego według drugiej odmiany przejawiają się w tym, że wiertarka udarowa z urządzeniem odsysającym pył stanowiąca drugą odmianę wzoru przemysłowego składa się z przedniej części w postaci uchwytu zaciskowego dla wiertła, korpusu oraz uchwytu ręcznego. Uchwyt dla wiertła zakończony jest od przodu zaciskiem mającym w stanie zaciśniętym kształt zwężającego się ku przodowi stożka ściętego. Za większą podstawą stożka zacisku, idąc ku tyłowi wzdłuż jego osi, usytuowana jest część mająca postać niskiej nakrętki

sześciokątnej, za którą znajduje się część mająca kształt stożka ściętego rozszerzającego się ku tyłowi i mającego mniejszą podstawę znacznie większą od sąsiadującej z nią nakrętki sześciokątnej i która to część stożkowa po stronie swej większej podstawy graniczy z częścią, której przedni obszar powierzchni zewnętrznej ma od przodu kształt stożkowy przechodzący w przybliżeniu w połowie długości tej części po łuku w kształt walcowy, przy czym powierzchnia boczna tej części pokryta jest przebiegającymi wzdłuż jej tworzących na przemian podłużnymi rowkami i wystęgami. Za tą częścią znajduje się, oddzielona płytkim obwodowym uskokiem, część walcowa granicząca z tyłu z pionową przednią ścianką korpusu wiertarki, która ma w przybliżeniu kształt owalny, zaś u góry graniczy z prostopadłą do niej górną powierzchnią korpusu, która lekko wznosi się po łuku ku swej środkowej części i następnie lekko opada idąc ku tyłowi i z tyłu poprzez zaokrąglone wgłębienie przechodzi w tylną powierzchnię korpusu. W widoku z góry w górnej powierzchni korpusu, w pewnej odległości od jej przedniej krawędzi, znajduje się prostokątne wgłębienie, usytuowane dłuższym bokiem poprzecznie do osi wiertarki, którego część powierzchni zajmuje prostokątny element o powierzchni pokrytej gęsto równoległymi, naprzemiennymi rowkami i wystęgami. Za tym prostokątnym wgłębieniem idąc ku tyłowi usytuowane jest owalne wgłębienie, w którym pośrodku umieszczone jest okrągłe pokrętło z zaznaczonymi graficznie poszczególnymi położeniami. W pobliżu tylnej, zaokrąglonej w widoku z góry krawędzi górnej powierzchni korpusu wiertarki znajdują się trzy równoległe, wąskie wgłębienia o owalnym kształcie i o dłuższej osi prostopadłej do osi wiertarki. Z przodu każdej z obu bocznych powierzchni korpusu, przechodzących po łuku u góry w górną, a u dołu w jego dolną powierzchnię, znajduje się w przybliżeniu trapezowy, zwężający się ku przodowi, obszar o widocznych granicach, w którym

znajdują się dwie, równoległe, pionowe szczeliny, poniżej których, na ich przedłużeniu, znajdują się w korpusie dwie krótsze szczeliny, zaś w tylnej części każdej z obu powierzchni bocznych znajduje się kilka poziomych, owalnych wgłębień usytuowanych jedno nad drugim. Tylna powierzchnia korpusu wiertarki przechodzi łagodnym, wypukłym na zewnątrz i odchodzącym u dołu ku tyłowi łukiem w tylną powierzchnię uchwytu ręcznego wiertarki, przy czym tylna i częściowo boczna powierzchnia korpusu wraz z tylną i przednią dolną powierzchnią uchwytu ręcznego są pokryte materiałem z widocznymi na jego powierzchni punktami. U góry przedniej powierzchni uchwytu znajduje się w przybliżeniu prostokątny przycisk włączający, mający u góry wystający ku przodowi wąski język. Przednia powierzchnia uchwytu ręcznego zakończona jest u dołu zwróconym ku przodowi występem, zaś z dolnego, stożkowego zakończenia uchwytu ręcznego wystaje ku dołowi przewód zasilający z osłoną, z której wystaje płaski, zakończony z zewnątrz półkoliście element z okrągłym otworem z odchodzącymi od niego promieniście szczelinami. Na lewej, patrząc ku przodowi wiertarki, powierzchni bocznej uchwytu ręcznego znajduje się pierścieniowe gniazdo, w którego wnętrzu widoczny jest okrągły przycisk. W dolnej powierzchni korpusu w pobliżu przycisku włączającego widoczny jest z obu stron element o owalnym kształcie w widoku z boku. Do dolnej powierzchni korpusu wiertarki, w jej przedniej części, przymocowane jest swoją częścią mocującą urządzenie do odsysania pyłu, które składa się z tylnej części mocującej, elementów przewodnicowych oraz przedniej części stojakowej. Część mocująca ma korpus składający się z poziomej części dolnej o budowie skrzynkowej z zaokrągloną wypukle ku dołowi częścią denną o zaokrąglonych bokach, które to boki łączą się z zaokrąglonymi bokami części górnej korpusu. Część górna ma zaczynający się na jej tyle i wznoszący się z niej ku

górze wydrażony cokół, którego boczne, pionowe ścianki w widoku z boku mają przebieg nieregularny łukowy, odpowiadający kształtowi dolnej powierzchni korpusu wiertarki. Z przodu, za przednią ścianką cokołu, ścianka górna i boczna korpusu przebiega w postaci wydłużonych równoległych zewnętrznych powierzchni półwalcowych i oddzielonej od nich środkowej powierzchni prostopadłościennej, przy czym lewa, patrząc ku przodowi, powierzchnia półwalcowa kończy się wcześniej niż pozostałe dwie powierzchnie. Wzdłuż osi powierzchni półwalcowych oraz powierzchni prostopadłościennej wychodzą z części mocującej ku przodowi trzy prętowe prowadnice, z których dwie zewnętrzne mają przekrój okrągły, a wewnętrzna ma przekrój prostokątny, przy czym na jednej z zewnętrznych prowadnic walcowych widoczna jest podziałka wymiarowa, zaś na drugiej umieszczony jest obejmujący ją element pierścieniowy. Na przednim końcu prowadnic znajduje się skrzynkowy korpus, mający w widoku z przodu w przybliżeniu kształt owalny. Na końcu skrzynkowego korpusu, z jego boków, wystają wzajemnie zbieżnie ku górze dwie nogi stojakowe, z których jedna, grubsza od drugiej i mająca przekrój w przybliżeniu prostokątny rozszerza się u góry przechodząc w krótki element cylindryczny o osi równoległej do osi wzdłużnej wiertarki, podparty z drugiej strony przez drugą, cieńszą nogę i mieszczący w sobie dopasowany do jego średnicy wewnętrznej element pierścieniowy, którego oś leży na przedłużeniu osi wzdłużnej zacisku mocującego wiertarki, jak to uwidoczniono na załączonym rysunku fig. 2.1 i załączonych fotografiach fig. 2.2 do 2.8.

Cechy istotne wzoru przemysłowego według trzeciej odmiany przejawiają się w tym, że urządzenie do odsysania pyłu do wiertarki, stanowiące trzecią odmianę wzoru przemysłowego, składa się z tylnej części mocującej, elementów prowadnicowych oraz przedniej części stojakowej. Część mocująca, służąca do mocowania

urządzenia odsysającego pył do korpusu wiertarki, ma korpus składający się z poziomej części dolnej o budowie skrzynkowej z zaokrągloną wypukle ku dołowi częścią denną o zaokrąglonych bokach, które łączą się z zaokrąglonymi bokami części górnej korpusu. Część górna ma zaczynający się na jej tyle i wznoszący się z niej ku górze wydrażony cokoł, którego boczne, pionowe ścianki mają w widoku z góry w przybliżeniu kształt owalny, zaś w widoku z boku mają przebieg nieregularny łukowy, odpowiadający kształtowi dolnej powierzchni korpusu wiertarki, przy czym z tyłu pionowa ścianka jest niższa i ma kształt łuku wklęsłego do dołu, a następnie wznosi się łagodnie po bokach idąc ku przodowi i z przodu ma kształt łuku wypukłego do góry. W wewnętrznej przestrzeni cokołu widoczne są wzdłużne i poprzeczne, wzajemnie prostopadłe żebra wzmacniające oraz elementy służące do mocowania urządzenia odsysającego pył do wiertarki, takie jak przebiegający poprzecznie do osi wzdłużnej tego urządzenia, spłaszczony element, mający w widoku z boku kształt owalny i wystający na zewnątrz z dwóch stron cokołu. Z przodu, za przednią ścianką cokołu ścianka górna korpusu przebiega w postaci wydłużonych, równoległych zewnętrznych powierzchni półwalcowych i oddzielonej od nich wzdłużnymi rowkami środkowej powierzchni prostopadłościennej, przy czym lewa, patrząc ku przodowi, powierzchnia półwalcowa kończy się wcześniej niż pozostałe dwie powierzchnie. Wzdłuż osi powierzchni półwalcowych oraz powierzchni prostopadłościennej wychodzą z części mocującej ku przodowi trzy prętowe prowadnice, z których dwie zewnętrzne mają przekrój okrągły, a wewnętrzna przekrój prostokątny, przy czym na jednej z walcowych prowadnic zewnętrznych widoczna jest podziałka wymiarowa, zaś na drugiej umieszczony jest obejmujący ją element pierścieniowy. Na przednim końcu prowadnic znajduje się skrzynkowy korpus, mający w widoku z przodu w przybliżeniu kształt owalny. Na końcu

skrzynkowego korpusu, z jego boków, wystają wzajemnie zbieżnie ku górze dwie nogi, z których jedna, grubsza od drugiej i mająca przekrój w przybliżeniu prostokątny rozszerza się u góry przechodząc w krótki element cylindryczny o osi równoległej do osi wzdłużnej prowadnic, podparty z drugiej strony przez drugą, cieńszą nogę i mieszczący w sobie dopasowany do jego średnicy wewnętrznej element pierścieniowy, jak to uwidoczniło na załączonym rysunku fig. 3.1 i załączonych fotografiach fig. 3.2 do 3.8.

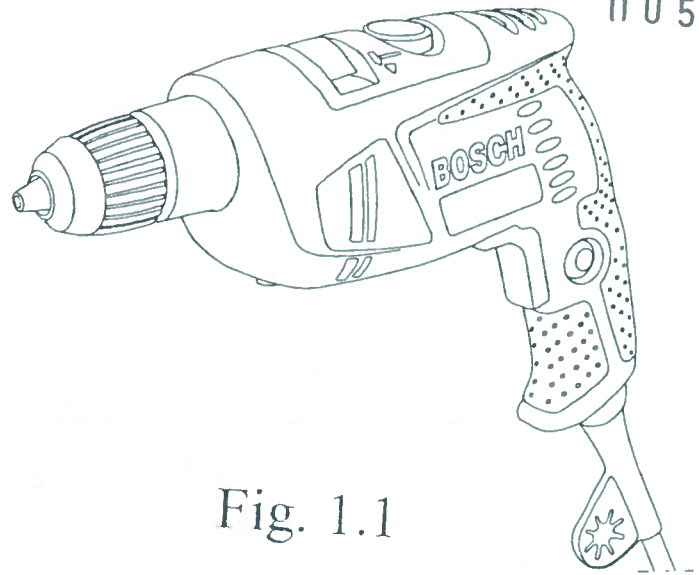

Fig. 1.1

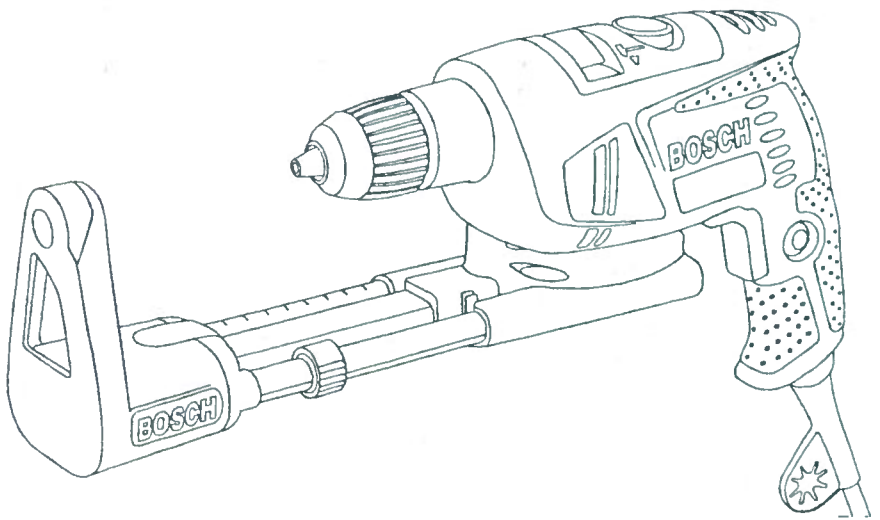

Fig. 2.1

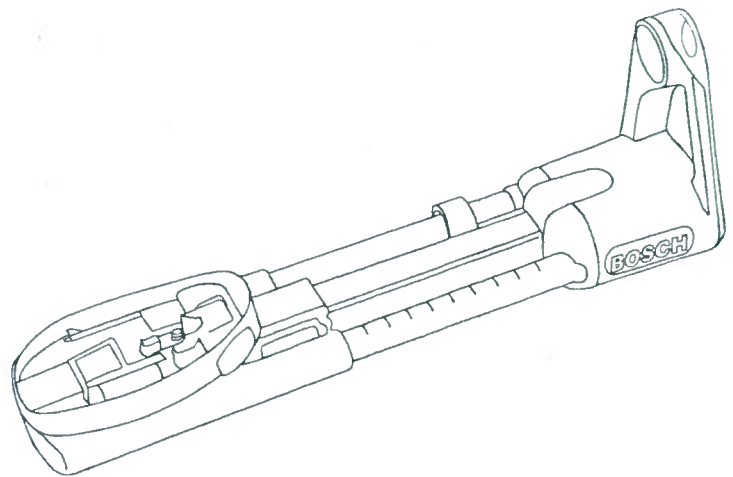

Fig. 3.1

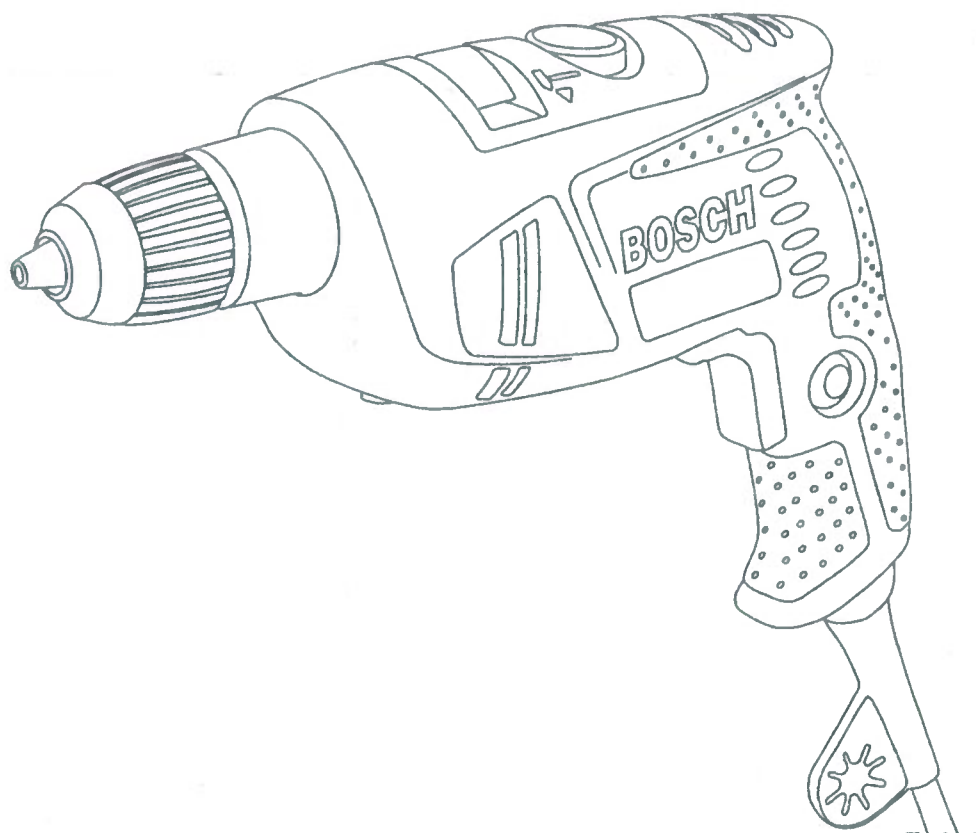

Fig. 1.1

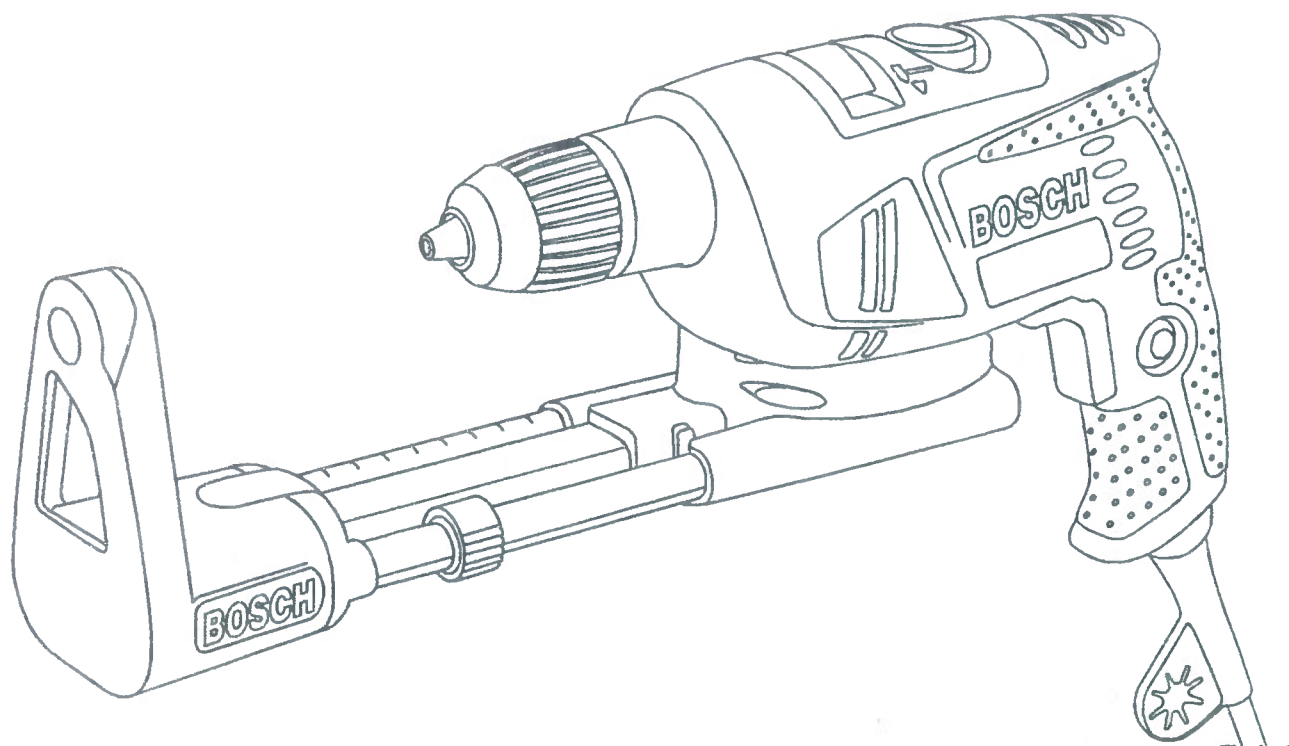

Fig. 2.1

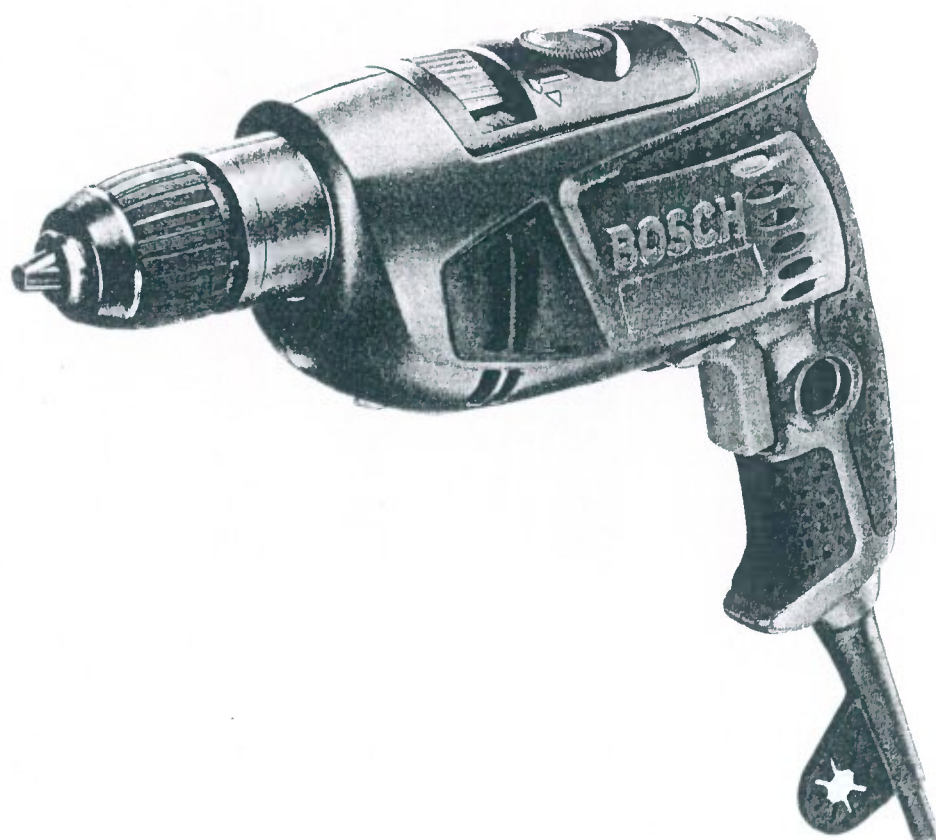

Fig. 1.2

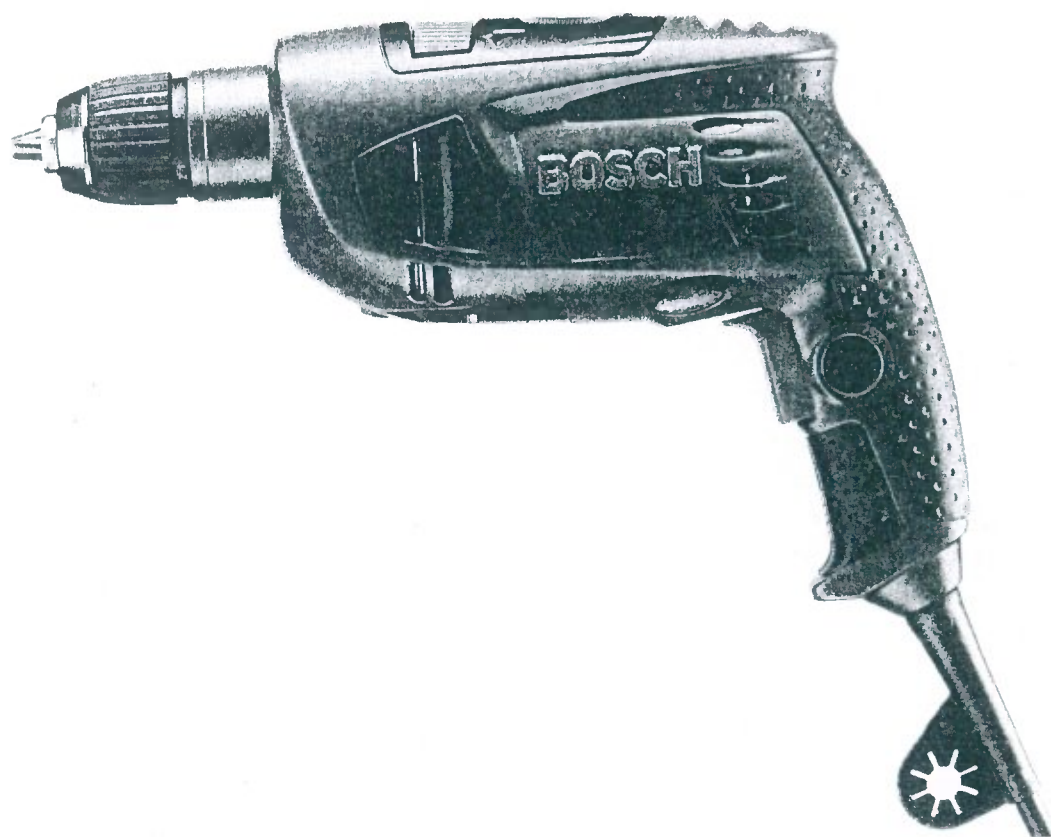

Fig. 1.3